

det bryr jag mig ej om; *det får b. dervid*, (vid prutning) priset får blifva som det begäres; äfv. det bryr jag mig ej om. — *B. illa v' d*, blifva rädd. — *B. åter*, återstå, blifva igen. — *B. öfver*, blifva qvar, återstå, t. ex.: *Sedan den utgiften är gjord, blir icke mycket öfver af kassan*. Såsom part. pass. anmärkes *Öfverblefven*, som stundom brukas i allvarsam och högtidlig stil, med betydelse af: Återstående, t. ex.: *Detta lilla gods var det enda öfverblefna af så mycken rikedom*. — *B. öfver* (i fråga om tid): qvarstanna, dröja qvar, t. ex.: *B. öfver natten hos någon*. *Han blir der öfver helgen, vintern, äfv. helgen, vintern öfver*.

BLIFVANDE, a. p. 1. 1) Tillkommande. *Vid en b. riksdag*. — 2) Varaktig. *Han har åt sig upprest en evigt b. minnesvärd*.

BLIGA, v. n. 1. (pop.) Med uppspärade ögon nyfiket och undersamt se på något. *Stå och b. B. på någon, något*. — *Syn. Se Se*.

BLIGANDE, n. 4. (pop.) Handlingen, då man bligår.

BLIND, a. 2. 1) Säges om människa eller djur, hvars synorgan af naturen är missbildad eller blifvit skadad, så att synförmågan saknas. *B. född*. *B. på ena ögat*. *Göra någon b.*, på ett eller annat sätt beröfva någon synförmågan. *Blifva, vara b.* (Fig.) *Vara b. för någon*, gynna, älska någon så, att man ej märker dess fel eller för mycket öfverser dermed; *vara b. för något*, ej märka eller ej låtsas märka, låta oanmärkt passera. *Det kan en b. se*, det är lätt att inse, begripa. *Man måste vara b.*, för att ej märka det, det är solklart, hvar och en kan begripa det. (Ordspr.) *Den b-e leder den b-e*, säges, när någon har en annan till hjälpare, rådgifvare, och båda äro lika oförståndiga. *En b. höna hittar ock ett korn*, stundom kan ock den okunnige, oförståndige komma på en god idé, gifva ett godt råd, o. s. v.; säges äfven, då en fattig någon gång finner lyckan. — 2) (om saker) a) Som icke kan ses; äfv. som blott otydligt kan ses, otydlig. *B-a klippor*, icke synliga i vattenytan. *B-t tryck*, då svårten vid tryckningen icke tagit tillräckligt på papperet; likaså: *B. rad, bokstaf; b-t ställe i tryck*. — b) Som väl gör buller, men är utan all verkan, påföljd, betydelse. *B-t skott*, med krut utan kula eller hagel. *B-t alarm*, allmän uppståndelse i ett läger till följe af ogrundad fruktan för ett väntadt plötsligt anfall af fienden; äfv. hastigt påkommen förskräckelse utan påföljd. c) Låtsad, förställd. *B-t angrepp*. — 3) (fig.) Som ej stöder sig på förnuft, oförnuftig. *B. tro*, obetingad tro, som utan egen granskning antar sanningen af en lära, blott till följe af andras auktoritet. *B. lydnad, ärelystnad*. *Passionernas b-a i fver*. *Kärleken är b.*

BLINDA, f. 1. (sjöt.) Ett segel på blindrän, med tyenne hål eller ögon för vattnets aflopp.

BLINDBOCK, m. 2. 1) (i Blindbocksleken) Person med förbundna ögon, som huder till att gripa någon af de i leken deltagande, hvilka smygga tyst undan, men på afstånd ofta genom handklappning o. s. v. tillkännagifva, hvar de äro. *Gå b.*, sålunda hafva ögonen förbundna. — 2) Sjelfva leken dervid. *Leka b.*, deltaga i en sådan lek.

BLINDBOCKSLEK, m. 2. Ett slags sällskapslek; jfr. *Blindbock*, 1).

BLINDBROMS, m. 2. Insekt af Bromslägtet. *Chrysops cæcutiens*.

BLINDDÖRR, f. 2. 1) Målning på en vägg,

föreställande en dörr. — 2) Verklig dörr, så inpassad i väggen eller skyld af tapeten, att den icke synes, förrän den öppnas.

BLINDETOPPLÄNTA, f. 1. (sjöt.) Benämning på tåg, som äro fästade vid ändan af blindrän och tjena att stötta den.

BLINDETRISSA, f. 1. (sjöt.) Benämning på tåg, som äro fästade vid ändarna af blindrän och tjena att kaja den.

BLINDFICKA, f. 1. Sydd prydnad på en rock, föreställande en ficka.

BLINDFÄLL, m. 2. Ett slags fäll, då tyget är lagdt i veck och sömnen går inunder detsamma, så att styngen ej synas utanpå.

BLINDFÖNSTER, n. 3. Målning på en vägg, föreställande ett fönster.

BLINDHET, f. 3. Egenskapen att vara blind. *Vara slagen med b.*, vara blind, (fig.) ej inse, märka, varseblifva något, som tilldrager sig eller förestår.

BLINDHUGG, n. 3. 1) Låtsadt hugg. — 2) Hugg utan verkan.

BLINDKANON, m. 3. (sjöt.) Målad bild, föreställande en kanon; äfv. träkanon, som liknar en verklig.

BLINDKLIPPA, f. 1. Klippa under vattenytan, men tillräckligt nära derintill, för att vara farlig för sjöfarande.

BLINDKNAGG, m. 2. Insekt af Tvåvingarnes ordning, till det yttre liknande en broms, men ej större än en fluga, med askfärgade, hvitprickiga vingar och gröna ögon. *Hæmatopota pluvialis*.

BLINDKNAPPHÅL, n. 3. Utsydt ställe på en rock, föreställande ett knapphål.

BLINDKNUT, m. 2. (byggn.k.) En utvärdigt inhuggen knut på ett hus, anbragt endast för symmetriens skull, för att svara mot en annan verklig knut.

BLINDLUCKA, f. 1. 1) Målad bild (på golf, tak, vägg), föreställande en lucka; äfv. efterhärming deraf genom karmar och bräder, dock utan att kunna öppnas. — 2) Verklig lucka, men så inpassad i golf, tak eller vägg, eller dold genom matta eller tapet, att den ej synes, förrän den öppnas.

BLINDLYKTA, f. 1. Lykta, hvarifrån det inuti brinnande ljuset icke synes, förrän man öppnar den.

BLINDMAN, m. 3. pl. — *män*. (sjöt.) Den af rorgångarne på ett fartyg, som står i lä och hjälper den andre.

BLINDMJÖL, n. 3. (bot.) Ett slags små svamp, utgörande arterna af släktet *Lycoperdon*.

BLINDMUR, m. 2. Mur utan dörrar och fönster.

BLINDMYNT, n. 3. 1) Mynt, hvars bild och prägel blifvit utnötta, så att de ej kunna urskiljas. — 2) Utklippt, men opräglad myntplatt.

BLINDNING, f. 2. 1) (krigs.k.) Se *Blindverk*. — 2) (till sjös) Skärnbräder, som uppställas kring borden på ett skepp, för att derigenom skymma däck för fiendens ögon.

BLINDNÄSSLA, f. 1. (bot.) Mångårig, allmänt förekommande växt, till utseendet lik nässlesläktet, med hvita blommor. *Lamium album*. Kallas äfv. Pipnässa, Korsnäta, Pilster. — 2) Örtslägtet *Galeopsis*.

BLINDORM, m. 2. Ett slags oskadlig orm, liknande en dagmask, med ögonen nästan dolda under huden, den de blott genomskimra som en mörk punkt. *Typhlops*.